

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): There is no statutory provision with regard to the post of the Diwan Peishkar.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): You could have brought an amendment to make statutory provision.

Mr. C. V. Iyyu (Kunnamkulam): You could have brought a Bill for that.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): No Bill is necessary for that.

Therefore, my friend's position I simply ignore with contempt (*laughter*), and I press the motion to a division.

Mr. A. B. Salem (Mattancheri): Nothing will come out by pressing.

Cut Motion put and lost

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I want a poll, Sir.

Ayes

Messrs.

1. A. V. Moothedan
2. Ephraim Ouseph

Noes

1. Mrs. Thankamma N. Menon

Messrs.

2. C. V. Iyyu
3. T. A. Ramachandra Ayyar
4. A. Eachara Menon
5. K. Ashtamurthi Nambudiripad
6. P. Narayana Menon
7. A. B. Salem
8. M. Nanu Menon
9. P. Kumaran Ezhuthassan
10. T. S. Ramachandra Ayyar
11. C. K. Nayar
12. M. Krishna Menon
13. K. Kunhirama Menon
14. K. Narayana Menon
15. S. S. Koder

Messrs.

16. N. Govinda Pai
17. N. V. Subbarayan Chettiar
18. P. V. Raphael
19. V. K. Aravindaksha Menon
20. A. Madhava Prabhu
21. Rama Varmha Tampuran
22. C. J. Mathew
23. B. V. K. Menon
24. M. Sivarama Menon
25. S. Venkiteswaran
26. Rao Sahib Dr. T. Verghese
27. P. Sankaran Nambiar
28. Rao Sahib M. M. Paul
29. Khan Sahib Habibuddin Siddhiki Sahi Bahadur

Deputy President: 2 for and 29 against.

Demand under "1. Land Revenue", put and carried

1. Land Revenue—Cranganur—Rs. 25,885

Mr. A. Madhava Prabhu (Diwan Peishkar): Sir, I beg to move that an allotment of Rs. 25,885 under 1—Land Revenue—Cranganur may be granted.

Demand put and carried

24. Ayurveda—Rs. 1,43,659

Mr. T. K. Nayar (Minister for Rural Development): Sir, I move for an allotment of Rs. 1,43,659 under "24—Ayurveda".

CUT MOTION No. 50

Appointment of compounders in Ayurvedic Dispensaries

Mr. K. S. Panicker (Ezhuvas-Mukundapuram): "To reduce the allotment of Rs. 9,082 for R. V. C. Ayurvedic Hospital Establishment by Re. 1 ഗവണ്മെണ്ടുവക എല്ലാ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യശാലകളിലും ആ വൈദ്യശാലകളിലെ വൈദ്യന്മാരെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ഉണ്ടായിരുന്നതുപോലെ ഓരോ കമ്പൗണ്ടർമാരെ നിയമിക്കേണ്ട ആവശ്യകതയെ ഗവണ്മെണ്ടിനെ ധരിപ്പിക്കുവാൻ" ഇതാണ് എന്റെ ഉപക്ഷേപം.

സർ, പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലകളിൽ ആദ്യകാലത്തു ഓരോ കമ്പൗണ്ടർമാരുണ്ടായിരുന്നു. വൈദ്യനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു കമ്പൗണ്ടർ എന്ന പേരിൽ ഒരാളുണ്ടായിരുന്നു. ഇടക്കാലത്തുവെച്ച് അതുവേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ഇപ്പോൾ പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലകളിൽ മരുന്നിന്നു ചെല്ലുന്നവർക്കു വൈദ്യൻ അവിടെയില്ലെങ്കിൽ മരുന്നു കിട്ടുന്നതിന്നു യാതൊരു വഴിയുമില്ല. തപാലാപ്പീസ്സുകളിൽ പോകുന്നതിന്നും ബില്ലുമാറുവാൻ പോകുന്നതിന്നും മരുന്നു വാങ്ങിക്കുവാൻ പോകുന്നതിന്നും വൈദ്യശാലകളിൽ ഒരു വൈദ്യൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. വൈദ്യൻ പുറത്തുപോകേണ്ടിവരുമ്പോൾ വൈദ്യശാല പൂട്ടിയിട്ടു പോകേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. അതുകൊണ്ടു വൈദ്യനെ സഹായിക്കുന്നതിന്നു കമ്പൗണ്ടർ ആയിട്ടൊ അററൻറർ ആയിട്ടൊ

ഓരോ വെക്കുന്നതു് വൈദ്യശാലകളുടെ കാര്യക്ഷമതക്കും ജനങ്ങളുടെ സൗകര്യത്തിനും അത്യാവശ്യമാണെന്നു ഗവണ്മെന്റിനെ ഉത്തബോധിപ്പിക്കുവാൻ വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ കട്ടമോഷൻ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ട് ഇതു നിയമസഭയുടെ സ്വീകരണത്തിനായി ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ എനിക്കു എതിർക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. എന്തെന്നാൽ ഈ കമ്പൗണ്ടർമാരുടെ ശല്യത്തിൽപ്പെട്ട വളരെ വിഷമം അനുഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടാണ് ഞാൻ. ൧൧ കൊല്ലത്തിനുമുമ്പ്, ഞാൻ ആദ്യം പഞ്ചായത്തു പ്രസിഡണ്ടായ അവസരത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കനുവദിച്ചിരുന്ന വൈദ്യശാലയിൽ ഒരു കമ്പൗണ്ടരും ഒരു വൈദ്യനും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഒട്ടാകെ നോക്കുമ്പോൾ ൩ ൦ ൦ ക.ക്കുള്ള മരുന്നു ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു് രോഗികൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന്നു ഒരു പഞ്ചായത്തുവൈദ്യശാലയ്ക്കു തരാം. ആകെ ൫ ൦ ൦-ൽചിലവാനം ഉറപ്പികയാണ് ഒരു വൈദ്യശാലയ്ക്കു ഗവണ്മെണ്ടു പ്രൊവൈഡു് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. അതിൽനിന്നു് ഒരു വൈദ്യന്റെ ശമ്പളവും കമ്പൗണ്ടരുടെ ശമ്പളവും അടിച്ചുതളിയുടെ ചിലവും കണക്കാക്കി കിഴിക്കുന്നപക്ഷം ൨ ൫ ൦ ക.യെ ബാക്കി മരുന്നിന്നു കിട്ടുവാനുണ്ടാകയുള്ളു. ഇങ്ങിനെയുള്ള നിർഗ്യാവസ്ഥക്കുപുറമെ ഒരു കമ്പൗണ്ടർക്കു വിതരണം ചെയ്യുവാനുള്ള മരുന്നു അവിടെയുണ്ടാകയില്ല. മിക്കവാറും ഈ കമ്പൗണ്ടർമാരായി വെച്ചിരുന്നതു് ബ്രാഞ്ചഞ്ചൽമാസ്റ്ററേയും ടീച്ചർമാരേയും ആയിരുന്നു. എന്റെ പഞ്ചായത്തിലുള്ള വൈദ്യശാലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന ആൾ ബ്രാഞ്ചഞ്ചൽമാസ്റ്ററായിരുന്നു. അവരുടെ പാർക്കെടം വർഷം ഈ കമ്പൗണ്ടിംഗ് ജോലി. ഇവർ കാലത്തു കമ്പൗണ്ടരുടെ പണിക്കുപോകും. പിന്നീടു് അവരുടെ സ്ഥിരം ജോലിക്കുപോകും. എന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ ഇതുപോലെതന്നെയാണ് എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിലുമുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് എന്നാണ് അറിയുന്നതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇപ്പോൾ ഈ വൈദ്യശാലയുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഈ വൈദ്യശാലയും വൈദ്യനുമുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ കെ. കുഞ്ഞിരാമമേനോൻ: ഇപ്പോൾ അവിടെ കമ്പൗണ്ടറുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: ഇല്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: എല്ലാ വൈദ്യശാലയും അങ്ങിനെയുള്ളതാണോ?

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി: മിക്ക വൈദ്യശാലയും ഇങ്ങിനെയാണ് നടക്കുന്നതു്. എന്നാൽ കമ്പൗണ്ടർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കേണ്ട പണവുംകൂടി വൈദ്യശാലയിലേക്കു കൂടുതൽ മരുന്നു കൊടുക്കുന്നതിന്നുവേണ്ടി, ഉപയോഗിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അതു് അനുകൂലിക്കുമായിരുന്നു. വൈദ്യശാലയ്ക്കു അനുവദിച്ചിരിക്കുന്ന പണം വളരെ തുച്ഛമാണ്. ഇനി നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതു് വൈദ്യശാലയിൽ ഓരോ ബെഡു് വീതമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കുവാനാണ്. അതിന്നു ഒരു ഉപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിരുന്നെങ്കിൽ ഞാൻ അനുകൂലിക്കുമായിരുന്നു. ഈ വൈദ്യശാലകളിൽ കമ്പൗണ്ടർമാർ വേണ്ട എന്നുള്ളതിന്നു് ഞാൻ ഒരു റിപ്പോർട്ടു ഗവണ്മെന്റിലേക്കു അയച്ചിട്ടുണ്ട്. നാട്ടുകാരുടെ വകയായി നാലഞ്ചാളുകളെ അവിടെ അഡ്മിറ്റുചെയ്തു ഭക്ഷണം മരുന്നു മുതലായതു കൊടുത്തു് ചികിത്സിക്കുന്നതിന്നുള്ള സൗകര്യം കൂടി ഓരോ വൈദ്യശാലയിലും ഉണ്ടാക്കണമെന്നു ഞാൻ ആ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രത്യേകം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള പ്രയോജനകരമായ വല്ല സ്കീമും പൊതുവിൽ വക്കു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ഈ വൈദ്യശാലകൾ കുറെകൂടി പൊതുജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാതെ അവിടെക്കു മരുന്നിന്നു അനുവദിച്ചിട്ടുള്ള പണം കമ്പൗണ്ടർമാർക്കു കൊടുക്കുന്നതു ശരിയല്ല. അവിടെ ഒരു കമ്പൗണ്ടറുടെ ആവശ്യമില്ല.

Mr. T.P. Poulse (Kanayannur): On a point of information: വൈദ്യശാലയിൽ വൈദ്യൻ ഇത്രമണി മുതൽ ഇത്ര മണിവരെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നു വല്ല ക്ലിപ്തവുമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: ഉണ്ട്.

മിസ്റ്റർ ടി. എ. രാമചന്ദ്രയ്യർ: വൈദ്യൻ പുറമെ ദിനക്കാരെ കാണുവാൻ പോകുമോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: പോകുകയില്ലെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. സാധാരണ അവിടെയുണ്ടായിരിക്കണമെന്നാണ് ചട്ടം.

Mr. Joseph Pettah (Adur): Mr. President, Sir, I have to support this motion more especially after having heard the Hon'ble Member for Labour. He was speaking mostly from circumstances which were very particular to a particular Vaidyasala.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): Not so please.

***Mr. Joseph Petta (Adur):** If you look at the question from a general point of view and that general point of view—widening the scope of the Ayurvedic Department and spending more on it so as to make it more useful to the public—if from that point of view the question is considered, there is much reason for the cut motion that is now before the House. It may be that in a particular Vaidyasala the compounder might have mismanaged and he might have been an unqualified man. The cut motion does not want unqualified people, anchal masters or part time teachers to be appointed as compounders. The idea underlying is that qualified men should be appointed as compounders, of course qualified in the opinion of the appointing authorities. The Department and the Minister are there to look into the question and safeguard the interests of the people.

Another point was that the money proposed to be spent on the appointment of those compounders might be more usefully spent in buying more medicines. But, Sir, the mover of the cut motion does not want that the money spent on medicine should be stinted or reduced or cut down. That also is admitted. And on the whole the widening of the scope of the Ayurvedic Department is the underlying principle in this cut motions as well as in the other cut motions which follow.—To urge upon the Government to have more Ayurvedic hospitals and dispensaries, to improve the hospitals, to increase the number of nurses, etc. So the underlying idea in all these cut motions is that these very useful institutions may yet be given a wider scope. It may not perhaps be quite relevant if I on this occasion avail myself of this opportunity to speak on the utility of the Ayurvedic Department, perhaps the Hon'ble chair might say that I am wandering away from the point. But since it is a relevant point, because this is a very cheap method of treatment suited to the genius of the people and very efficient and reputed and so on, by appointing a number of compounders, at least one compounder in each of the Vaidyasala, we shall be able to make the Vaidyasalas more useful to the public. There is a physician for each Vaidyasala, and the Hon'ble Minister was now pleased to inform the House that there are certain hours during which he is expected to be there. That is of course admitted. But we know that in very many cases the presence of the Vaidyan would be urgently required elsewhere and in very urgent cases it will be very cruel to say that the law and the regulation prohibits his going out of the place, and that nothing could be done. Even while the Vaidyan is in the Vaidyasala, his time would be more profitably spent by attending to the patients that come there, hearing their complaints and diagnosing the cases properly and making prescriptions. But if his valuable time is also to be spent in dispensing the medicines. I submit that that is less fruitful way of spending his time. Appoint another man for the inferior service so that the superior man may devote his time for superior service which may be more useful in every Vaidyasala. Hundreds of patients will be visiting the Vaidyasalas every day and unless they are properly heard and their complaints are properly diagnosed, there is no use. The physician should have a good deal of time at his disposal. It should not be as is said to be done in our Alopahic Hospitals. There it is said that as soon as a patient is at the door, the prescription is ready and when he enters the only question asked is his age, his name. The prescription is there even beforehand. I think the Ayurvedic physicians do not behave in such a fashion. They will get more time to diagnose the cases properly if they are given a compounder for dispensing medicines. Of course the question of funds would come. It is my contention that more money should be granted and for that all of us unitedly must urge the Government to spend more and more money for this very useful department. Therefore I heartily support this cut motion. It would be very destructive policy, Sir, if every time a useful proposition is on the floor of this House to oppose it and defeat it by saying that there are other useful things to be done. When other useful things come the same argument will be advanced that there are still more useful things to be done.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): First things first.

Mr. Joseph Pettah (Adur): Of course that is true and the development of the Ayurvedic Department according to me is the first thing, which is one of the most important and a very popular system of medicine, much more economical, much more suited to the genius and temperament of the people. Therefore this system of treatment has to be encouraged and improved. The money spent in this direction should be considered as money spent on first things.

* Speech not corrected by the Hon'ble Member.

Consistent with the slogan of public finance, I urge upon the kind consideration of the House the necessity of this cut motion and appeal to the House to support the motion, at least for the purpose of strengthening the hands of the authorities concerned, so that they may go to the Government in general and ask for more and more funds for these very useful institutions.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (Vadakkancheri): What is the "hand" that is referred to.

Mr. Joseph Petta (Adur): The hands of a particular Department—a particular department going before the Government in general.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: സർ, പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലയിൽ, ആദ്യം സ്ഥാപിച്ചു അവസരത്തിൽ, ഒരു വൈദ്യനും ഒരു കമ്പൗണ്ടറും ഉണ്ടായിരുന്നു. എന്റെ അനുഭവത്തിൽ ഈ വൈദ്യശാലക്കു കൊടുത്തിരുന്ന പണത്തിൽനിന്നു വൈദ്യന്റെ ശമ്പളം, കമ്പൗണ്ടറുടെ ശമ്പളം, സ്ഥലവാടക, അടിച്ചുതളി ഈ ചിലവുകൾ കഴിച്ചാൽ ഒരു ദിവസം കൂടിയതുവുണ്. യുടെ മരുന്ന് അവിടെ വിതരണം ചെയ്യുവാൻ ഉണ്ടാകയുള്ള എന്നാണ് കാണുന്നത്. ഒരു ദിവസം വുണ്. യുടെ മരുന്ന് വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ൨൦ ക. ശമ്പളത്തിൽ ഒരു വൈദ്യനും ൧൦ ക. ശമ്പളത്തിൽ ഒരു കമ്പൗണ്ടറും ആവശ്യമുണ്ടെന്നു എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഇതിന്നുപുറമെ സ്ഥലവാടക, അടിച്ചുതളി ഇതിനുള്ള പണം വേറെയും ചിലവാക്കണം.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: അതിന്നു കൂടുതൽ പണം അനുവദിക്കണം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: നടന്നുവരുന്ന സംഗതികൾ പറയുകയാണ്. അപ്പോൾ വുണ്. യുടെ മരുന്ന് കൊടുക്കുവാൻ ഒരു കമ്പൗണ്ടറുടെ ആവശ്യംതന്നെയില്ല എന്നു തെളിയുന്നുണ്ട്. ഈ സ്ഥാനത്തു ഒരു വൈദ്യനും കമ്പൗണ്ടറും ആവശ്യമില്ലാ, അത് അധികമാണ് എന്നു കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം ഗവണ്മെണ്ടു മേലാൽ വൈദ്യശാലയിൽ കമ്പൗണ്ടറുടെ ആവശ്യമില്ലെന്നു തീരുമാനം ചെയ്തു. എന്നാൽ അന്നു വൈദ്യശാലയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന കമ്പൗണ്ടർമാരെ അവിടത്തന്നെ വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരാളേയും പിരിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. അതിൽ വൈദ്യപരീക്ഷ പാസായിട്ടുള്ള ആളുകളെ വൈദ്യന്റെ ഒഴിവുവന്ന അവസരത്തിൽ വൈദ്യനായിവെച്ച് ആ സ്ഥാനം പിന്നെ ഫില്ലപ്പുചെയ്തു. വൈദ്യ പരീക്ഷ പാസാക്കാത്ത ചില കമ്പൗണ്ടർമാർ ഇന്നും ചില വൈദ്യശാലകളിലുണ്ട്. കമ്പൗണ്ടർമാരുടെ ഒഴിവുവന്ന സ്ഥാനം പിന്നെ Fill up ചെയ്തു. പുതുതായി തുടങ്ങിട്ടുള്ള വൈദ്യശാലകളിൽ കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെച്ചിട്ടില്ല. ഇനി കമ്പൗണ്ടർ വൈദ്യശാലയിൽ ആവശ്യമുണ്ടെങ്കിൽ ഇല്ലെന്നാണ് ആലോചിക്കേണ്ടത്. ഈ ആയുർവ്വേദ വൈദ്യത്തെ പുഷ്ടിപ്പെടുത്തുവാനായി, ഒരു കമ്പൗണ്ടറെകൂടി വെച്ചാൽ, അത് ആ വകുപ്പിന്നു വലിയൊരു പരിഷ്കരണമായി വരുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നില്ല. അതിനെക്കാൾ നല്ലത് നമ്മുടെ രാജ്യത്തു എല്ലാ വില്ലേജുകളിലുമുള്ള എല്ലാ ആളുകൾക്കും വൈദ്യസഹായം കിട്ടുവാൻ പരിശ്രമിക്കുന്നതായിരിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ സ്വന്തം അഭിപ്രായം. നമുക്ക് ഈ ഇനത്തിലേക്കു കിട്ടുന്ന പണം കൊണ്ട് ഇതിനെ കൂടുതൽ ഫലപ്രദമാക്കി തീർക്കുന്നതിന്നു എങ്ങിനെയൊക്കെയാണ് പ്രവൃത്തിക്കേണ്ടത് എന്നാണ് നാം ആലോചിക്കേണ്ടത്. നമുക്ക് ഇതിലേക്കു കറെ പണം കിട്ടിയെന്നുവെക്കുക. ആ പണം രണ്ടു വൈദ്യശാലകൾ കൂടി തുടങ്ങുന്നതിന്നു ഉപയോഗിക്കണമൊ അതോ കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെച്ച് പണം കളയണമൊ ഏതാണ് വേണ്ടത് എന്നാണ് നാം ആലോചിക്കേണ്ടത്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ അഭിപ്രായം ആ പണംകൊണ്ട് വൈദ്യസഹായം ഇല്ലാത്ത സ്ഥലത്തു വൈദ്യശാലകൾ സ്ഥാപിച്ചു കൊടുക്കുകയാണ് നല്ലത് എന്നാണ്. ആ അഭിപ്രായത്തോടു ഈ സഭയും അനുകൂലിക്കുമെന്നാണ് എന്റെ വിശ്വാസം. ഒരു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു വൈദ്യശാലയിൽവരുന്ന ധാരാളം രോഗികൾക്കു മരുന്ന് കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ല എന്നു കാണുന്ന അവസരത്തിൽ തീർച്ചയായും ആ വൈദ്യനു സഹായം കൊടുക്കേണ്ടിവരും; കമ്പൗണ്ടറെ വെക്കേണ്ടിവരും; ചിലപ്പോൾ ഒരു വൈദ്യനു പകരം രണ്ടു വൈദ്യനെ വെക്കേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ടു വൈദ്യശാലയുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെ ഒരു വൈദ്യനും കമ്പൗണ്ടറും വേണം എന്നു നിർബ്ബന്ധം വേണോ അതോ അതു വേണ്ട സ്ഥലത്തു വെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു അധികാരം കൊടുക്കണോ ഏതാണ് വേണ്ടത് എന്നാണ് ഞാൻ ചോദിക്കുന്നത്. ഇക്കാര്യം രണ്ടു വൈദ്യശാല സ്ഥാപിച്ചു; വരുന്നകൊല്ലം അഞ്ചെണ്ണത്തിന്നു പ്രൊവിഷനുണ്ട്. അങ്ങിനെ ഓരോ പഞ്ചായത്തിലും ഓരോ വൈദ്യശാലവിതരണമെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കണമെന്നാണ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഉദ്ദേശം. അതുകൊണ്ടു കമ്പൗണ്ടറുടെ കാര്യത്തിൽ നിർബ്ബന്ധിക്കയില്ലെന്നാണ് എന്റെ പൂർണ്ണവിശ്വാസം. ആവശ്യമുള്ള സ്ഥലത്തു കമ്പൗണ്ടറെ വെക്കുവാൻ വിരോധമില്ല. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ വൈദ്യശാലകൾ

CLC X-3

ഉദിച്ചു കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെക്കണമെന്ന ഒരു നിശ്ചയം പാസാക്കണമെന്നില്ലെന്നാണ് എനിക്കു തോന്നുന്നത്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: സർ, ആദ്യമായി പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലയിലേക്കു മരുന്നു വാങ്ങിയിരുന്നത് കെ. എ. സമാജത്തിൽനിന്നാണ്. അതിനുശേഷമാണ് നമ്മുടെ ആയുർവ്വേദാശുപത്രി സ്ഥാപിച്ചു മരുന്നുണ്ടാക്കുവാൻ തുടങ്ങിയത്. കെ. എ. സമാജത്തിൽനിന്നു ൧൦൦ ക.ക്കു മരുന്നു വാങ്ങിയിരുന്നെങ്കിൽ ആ സംഖ്യകൊണ്ട് ആയുർവ്വേദാശുപത്രിയിൽ നിന്നു ഏതാണ്ടു ൩ ൦ ൦ ക.ക്കുള്ള മരുന്നോളം കൊടുക്കുവാൻ സാധിച്ചിരുന്നു. അത്രയും വലിയ ആദായത്തിൽ നമുക്കു മരുന്നുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കെ. എ. സമാജത്തിൽനിന്നും വാങ്ങിയിരുന്നപ്പോൾ ഒരു വൈദ്യശാലയിൽ വൃണ. യുടെ മരുന്നാണ് ദിവസംപ്രതി ചിലവാക്കാനുണ്ടായിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇപ്പോൾ വൃണ.ക്കു കെ. എ. സമാജത്തിൽനിന്നും കിട്ടിയിരുന്നതിനെക്കാൾ മൂന്നിരട്ടി മരുന്നാണ് ആയുർവ്വേദാശുപത്രിയിൽ നിന്നും ആ വൃണ.ക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. അപ്പോൾ മുമ്പത്തേക്കാൾ കൂടുതൽമരുന്നാണ് വൈദ്യശാലയ്ക്കു കിട്ടുന്നുണ്ട്. ആ മരുന്നാണ് ശരീരക്കു രോഗികൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുന്നതിന് ഒരു കമ്പൗണ്ടർ വേണമെന്നു പറയുമ്പോൾ, കമ്പൗണ്ടർക്കു ശമ്പളം കൊടുക്കണം, വൈദ്യശാലയ്ക്കു കൊടുക്കണം എന്നൊക്കെ പറയുന്നത് ആസ്ഥാപനത്തോടു് ചെയ്യുന്ന നല്ലൊരു പ്രവൃത്തിയാണെന്ന് വിചാരിക്കുവാൻ എനിക്കു നിവർത്തിയില്ല. എതുവൈദ്യനായാലും തരക്കേടില്ല വൈദ്യശാലകൾ നന്നാക്കി നടത്തണം. ഇപ്പോൾതന്നെ ഗ്രാമോദ്ധാരണ മന്ത്രിയെ ഞാൻ വെല്ലുവിളിക്കുന്നു. എല്ലാ പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലകളിലും നടക്കുക. എത്രദിവസം വൈദ്യശാലകൾ പൂട്ടിയിടുന്നു എന്നു അപ്പോൾ കാണാം. ഒരു മാസത്തിൽ അധികം ദിവസവും പൂട്ടിയിടുന്ന വൈദ്യശാലകൾ ഉള്ളതായി കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. വൈദ്യശാല പൂട്ടിയിടുന്നതുകൊണ്ട് പ്രിസ്ട്രി പ്ഷൻ കൊണ്ടുവന്നാൽ രോഗികൾക്കു മരുന്നു കിട്ടുവാൻ പ്രയാസം നേരിടുന്നുണ്ട്. ആ വിഷയം പരിഹരിക്കുവാൻവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപം അയച്ചിട്ടുള്ളത്. മുതലാളിമെമ്പരാകുവാൻ അഭിനയിച്ചിരുന്ന തൊഴിലാളിമെമ്പർ പ്രസിഡണ്ടായിരിക്കുന്ന പഞ്ചായത്തു വൈദ്യശാലയിൽ കമ്പൗണ്ടർ ബ്രാഞ്ച് അഞ്ചൽമാസ്റ്റർ ആയിരിക്കാം. എന്നാൽ പ്രത്യേകമായി ഓരോ വൈദ്യശാലയിലും കമ്പൗണ്ടർമാരെ നിയമിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് എനിക്കു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളത്. ഇങ്ങിനെ കമ്പൗണ്ടർമാരായിരുന്നിട്ടുള്ള പല ആളുകളും ഇപ്പോൾ പഞ്ചായത്തു വൈദ്യനായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രിക്കുതന്നെ അറിവുള്ള കാര്യമാണ്. ആയുർവ്വേദവകുപ്പിലേക്കു ചുരുക്കം സംഖ്യയേ കൊടുത്തിട്ടുള്ള എങ്കിലും അലോപ്പതി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനേക്കാൾ ജനക്ഷേമകരമായി അതിനു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ വളരെ ആദായത്തിൽ ആയുർവ്വേദവകുപ്പു അലോപ്പതി ഡിപ്പാർട്ട്മെന്റിനെ അപേക്ഷിച്ചു പ്രവൃത്തിക്കാമെന്നിരുന്നിട്ടും അതിനെ പരിഷ്കരിക്കാതെ, കമ്പൗണ്ടരെ വെച്ചു ഉള്ള മരുന്നു ശരീരക്കു വിതരണം ചെയ്യുവാൻ പറയുന്നതിനെ കൂടുതൽ ചിലവാണെന്ന് എന്നുള്ള മനോഭാവംവെച്ചുകൊണ്ടു ഗവണ്മെണ്ടു എതിർത്തുകാണുന്നതിൽ ഞാൻ അതിയായി വ്യസനിക്കുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രിയ്ക്കു ഭരണവകുപ്പിന്റെ പരിഷ്കരണത്തിനു വേണ്ട പണം കൊടുക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ തയ്യാറാണ് എന്ന് ബഹുമാനപ്പെട്ട ഫിനാൻസ് മെമ്പർ ഇവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. പണം എത്രവേണമെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാണ് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടും പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെ ക്ഷേമകരമായ ഈ ആയുർവ്വേദവകുപ്പിൽ എത്രയും നിസ്സാരമായ ശമ്പളത്തിൽ കുറെ കമ്പൗണ്ടർമാരെ നിയമിച്ചു അതിനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ലെന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രി അവർകൾ പറഞ്ഞതിൽ ഞാൻ നിർവ്വാജം വ്യസനിക്കുകയും പണം ഉണ്ടാക്കുവാൻ അദ്ദേഹം വിചാരിക്കാത്തീടത്തോളംകാലം, വൈദ്യശാലകൾ വെറുതെ ഇങ്ങിനെ കിടക്കട്ടെ, ഏതെങ്കിലും ഒരുകാലത്തു ആയുർവ്വേദവകുപ്പു പൊതുജനക്ഷേമകരമായിത്തീരുന്നതുവരെ കമ്പൗണ്ടർ ഇല്ലാതെ ഇങ്ങിനെതന്നെ കിടക്കട്ടെ.....

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ: കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെച്ചാൽ നൂറനതകൾ തീരുമോ?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: വൈദ്യനില്ലാത്ത സ്ഥലത്തും ജനങ്ങൾക്കു മരുന്നു കിട്ടും.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : വൈദ്യനില്ലാത്ത വൈദ്യശാലകൾ പൂട്ടിയിടുന്നു. എന്നു മാനുമെമ്പർ പറയുന്നതു വാസ്തവത്തിൽ പൊതുജനങ്ങൾക്കു വളരെ തെറ്റിദ്ധാരണക്കിടംകൊടുക്കുന്നതാണ്. ഈ നിമിഷംവരെ എന്റെ ഓർമ്മയിൽ ഈ മാനുമെമ്പർ "ഇന്നു ഒരു വൈദ്യശാല പൂട്ടിക്കിടക്കുന്നതുകണ്ടു. അതിനെപ്പറ്റി അന്വേഷിക്കണം" എന്നു ആവലാതി കൊണ്ടുവന്നിട്ടാണ് ഈ പറഞ്ഞതെങ്കിൽ അതിനർത്ഥമുണ്ട്. മന്ത്രിഭരണത്തിന്റെ ഉദ്ദേശവും അതുതന്നെയാണ്. ഇന്ന് വൈദ്യശാല ക്ലിപ്തസമയത്തു തുറന്നിട്ടില്ല എന്ന് ആവലാതി കൊണ്ടുവന്നിട്ട് അതു ഞാൻ അന്വേഷിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങിനെ പറയുന്നതിന്നു വിരോധമില്ലായിരുന്നു. അതൊന്നും ചെയ്യാതെ ഭരണവകുപ്പു വളരെ മോശമായിട്ടാണ് കിടക്കുന്നത് എന്ന് പറയുന്നത് വളരെ കഷ്ടമാണ്. ഗവണ്മെന്റിന്റെ ഭാഗം വിശദീകരിക്കാതിരുന്നത് നാട്ടുകാർക്കു ഗവണ്മെന്റിന്റെ മേൽ തെറ്റിദ്ധാരണയുണ്ടാകും. അതുകൊണ്ടാണ് ഞാൻ ഇതു പറയുന്നത്. കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെച്ചാൽ അതിന്റെ അറകൾക്കുള്ളിലും തീർന്നു അതു നേരെയായി നടക്കുമെന്നു ബോദ്ധ്യം ഗവണ്മെന്റിനില്ല. എന്നാൽ വേണ്ടസ്ഥലത്തു കമ്പൗണ്ടർമാരെ വെക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റു തയ്യാറുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ : അലോപ്പതി വൈദ്യശാലയിലുള്ളതുപോലെ ആയുർവ്വേദവൈദ്യശാലയിൽ അപ്പോസ്റ്റോൾ മരുന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തു കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായമുണ്ടോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : അങ്ങിനെ ഒരു സമ്പ്രദായമില്ല.

മിസ്റ്റർ പി. നാരായണമേനോൻ : അപ്പോൾ കമ്പൗണ്ടർമാർ ആവശ്യമില്ലല്ലോ?

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : ഇല്ല. അധികം രോഗികൾ വരുന്ന സ്ഥലത്തു ഒരു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു എല്ലാവർക്കും മരുന്നു കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ അവിടെ ഒരു കമ്പൗണ്ടർക്കുടി വെച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെന്റിന്നു വിരോധമില്ല.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ബഹുമാനപ്പെട്ട തൃപ്പൂണിത്തുറമെമ്പർമാരെ ചോദ്യം വളരെ നന്നായി. പല മരുന്നുകളും കൂട്ടിച്ചേർത്തുകൊടുക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നു ഞാൻ ധൈര്യമായി പറയുന്നു.

ഖാൻ സാഹിബ് ഇസ്ലാൽ ഹാജി ഈസാസേട്ട : ഏതു വൈദ്യശാലയിലുണ്ടെന്നാണ് പറഞ്ഞത്?

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : പഞ്ചായത്തുവൈദ്യശാലയിലാണ്. എന്നാൽ എനിക്കു ബഹുമാനപ്പെട്ട ഗ്രാമോദ്ധാരണമന്ത്രി അവർകളുടെ മറുപടി ഇപ്പോൾ തൃപ്തികരമായിട്ടുണ്ട്. രാജ്യമൊട്ടുക്കു ചുറ്റി സഞ്ചരിക്കുന്നതിന്നു സ്റ്റേറ്റ്കാറില്ലെങ്കിലും എന്റെ സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ ഈവക കാര്യം നോട്ടുചെയ്യുകയും അതാതുസമയത്തു മന്ത്രിയ്ക്കു അറിവുതരുകയും ഇനിമേലാൽ ഞാൻ ചെയ്തുകൊള്ളാം.

മിസ്റ്റർ ടി. കെ. നായർ : ഞാൻ ചെയ്യുന്ന ജോലിക്ക് എനിക്കു സ്റ്റേറ്റ്കാറുണ്ട്. അദ്ദേഹം ചെയ്യുന്ന ജോലിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്നു അലവൻസുണ്ട്.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യ. ആ ഭാഗത്തുനിന്നാണ് ആ റഫറൻസ് ആദ്യം വന്നത്.

Cut motion, by leave, withdrawn

CUT MOTION No. 51

Improvements to the Ayurvedic Hospital at Ernakulam

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Sir, I beg to move that the allotment of Rs. 11,047 for Ayurvedic Hospitals be reduced by Re 1. My object is to discuss the improvements required in the Ayurvedic Hospital at Ernakulam. The Ayurvedic Hospital at Ernakulam was started quite recently and it has become unusually popular. Many people come from northern sides like Mulavukad and Panambukad so much so I am told that the daily attendance comes to the figure 600 and 700. The result is that the compounders and Vydians there are not able to meet the demand of these several patients. I have received information from several people—because I am interested in the Institution—saying that for getting medicine from that hospital they have to wait for two days, one day for getting prescription and the second day for getting medicine and for getting medicine also if a person is a bit bulky he will get jammed on account of congestion.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): If there are two persons who are bulky, what will be their lot?

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): I am glad that the question comes from the Hon'ble Member for Chittur and I can only say that it is better that he does not go to the Hospital. Therefore my suggestion to the Hon'ble Minister is that there should be more compounders and Vydians to attend to the patients. Otherwise people will lose all enthusiasm in the Ayurvedic treatment. Before they thought that this is a panacea for all evils in the world and people were flocking. The pity is when they go there the doors are closed and they don't get medicine. It is congested and the result is that the institution will become unpopular. The system in itself is very good they say. But in the administering of that treatment our people are not so well-organised as the allopathic system. That is why it has succeeded so well and our Ayurvedic Institution is failing and this will be another example unless prompt steps are taken by the Hon'ble Member. My first suggestion for improving the Hospital is that more compounders and Vydians should be appointed.

The second suggestion is—on that score I have got a personal grievance also—the site chosen is not proper. Now I think the Hon'ble Members might have seen the new Hospital. It is just touching the broad-way, there is no compound where the building is situated and in the rainy season, Edavam and Mithunam, the storm and rain is so great that the people inside may get wet and in my opinion—I am layman in the field—such a place is not suitable for an Ayurvedic Hospital. A Committee was appointed by the Minister and the Committee made a unanimous recommendation but that recommendation was simply rejected. I have got a grievance in that matter. What I submit to the House is that the present site is not suitable for an Ayurvedic Hospital. When there is a Hospital the idea is that we must have plenty of space to move about and there should be plenty of compound also around that. Therefore if you want to have a good and model institution you must have a compound at least about 2 acres in extent.

Mr. A. Eachara Menon (Chittur-Rural): There is the old railway station.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): It is a good idea. I welcome that suggestion. With these suggestions I recommend this motion to the consideration of the House.

Mr. T. K. Nayar (Minister for Rural Development): Sir, I am glad to hear from the Hon'ble Member who is taking so much interest in the Ayurvedic Hospital here that it is so very popular. At any rate till this moment I have received no complaint regarding want of space, rush, people going back without getting medicines and so on. But I know that people are going to that Hospital in good numbers. If there is a real necessity for additional Vydians, the other day I promised to this House that the question will be seriously considered and all facilities will be provided. But up to this moment there is no complaint, there is no request also from the Department for any additional hands. No doubt there was a request for a lady physician and the question is being considered by the Government.

Regarding the shifting of site, I do not think it is possible at the present moment.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇതു് അവിടെനിന്നു കുറെ തെക്കോട്ടു നീക്കി സ്ഥാപിക്കുവാൻ വിചാരമുണ്ടോ?

Mr. T. K. Nayar (Minister for Rural Development): We have not yet considered that question, and I do not think that in the very near future we will be able to shift it also. If at all it is going to be shifted it will be shifted to a big building constructed by the Government. I do not think there is anything to remedy just at present. If there is any particular point to be looked into I assure the Hon'ble Member that I will immediately look into the matter and see that the poor patients who resort to that Hospital are given all reasonable facilities.

Mr. A. V. Moothedan (Chalakkudi): Sir, I am very thankful to the Hon'ble Minister for the very promising reply he has given regarding the first point. Regarding the second point the answer is not so satisfactory. Now regarding the shifting the hospital I have no personal interest in the matter but it would appear from the questions from this side that I have some interest, that if the Hospital is shifted to the south I will be adversely affected. Although at present I live on the northern side, I am not a permanent resident of Ernakulam and after my retirement I will return to my old native place. I want to die in my native place. But since I am residing on the northern side and many people who go to the Ayurvedic Hospital are living there I take some interest in that matter. Most of the people are Ezhuvas. I do not know if my friend Mr. Panicker goes to those places with this suggestion what will be his fate. There was a Committee appointed and we took evidence. About 16 gentlemen came before us and gave evidence and the majority were Ezhuvas and their suggestion was that it should be in the north. My friend the Hon'ble Member for Ezhuvas, if he had been responsible to his community, he would not have thrown out such a suggestion. There is another consideration. If the Hospital is shifted to the south half the number of people now resorting to that Hospital will not be there.

In the southern side most of the people are rich and they do not go to the Ayurvedic Hospital or the General Hospital. They have their own family physicians. From that point of argument also it is better to have it on the northern side on a suitable site. I moved this cut for improving the Ayurvedic Hospital. I have no ideas to censor the Minister. I am no party man and owe allegiance to nobody. If the House is willing to give me permission to withdraw my motion I do not wish to press it.

Cut motion, by leave, withdrawn

Demand under 24 Ayurveda

put and carried

8. Excise—Rs. 2,35,208

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Sir, I rise to move for an allotment of Rs. 2,35,208 under "8 Excise". There are only 2 features of the Excise Budget which seem to require a short explanation. One is the abnormal rise in the receipts anticipated next year. I want to assure the House that this is not due to any change whatsoever in the Excise policy of the Government, namely, temperance and gradual prohibition. This rise is solely due to certain abnormal conditions resulting from the present war situation. Now, is this rise peculiar to Cochin alone? We find that in Travancore the receipts under Excise Revenue have risen to 200 per cent whereas here the rise is less than 100 per cent. In fact this rise is solely due to the improvement in the economic position of the masses. It has considerably improved.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Question.

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): I hope this House will admit that as a result of the influx of large amounts into the State from those who are now working in the various military undertakings outside the State and also from those large number of men who are employed as labourers in Assam and Ceylon the economic condition has definitely improved. This rise is therefore only the natural outcome of the improvement in the present economic condition of the masses. Government have not exerted in the least to raise the receipts under Excise in any manner. They still stick to their policy of gradual prohibition.

The next point I wish to explain is about salt manufacture undertaken by the Government. It may be interesting for the House to know its history. Government got down an officer from the Madras Service in 1117 to make certain preliminary investigations. After conducting the survey, he submitted a report to the Government to the effect that there was immense possibility for undertaking the manufacture of salt in the State. So, in 1118 and 1119 experimental operations were carried out in about 20 acres of land. The results are on the whole encouraging. Therefore we have now made a provision of about Rs. 43,000 and odd in the 1120 Budget and the idea is to carry on the cultivation on a much wider area. The total anticipated revenue in 1120 is about Rs. 69,000. If the operation proves successful, even at this stage this undertaking is going to give us a good return.

Out of the present allotment of Rs. 43,000, Rs. 11,000 is for works of a permanent nature. The importance of this industry will be much more appreciated when I tell you that some of the existing contractors who had undertaken the supply of salt have failed to supply the quantity contracted for due to transport and other difficulties. The necessity for our being self-supporting so far as salt is concerned will, in the circumstances, be easily realised by the Members. If the experiment proves successful the idea of the Government is to allow private parties to undertake the manufacture, subject to certain stipulated conditions.

Mr. A. B. Selam (*Mattancheri*): What about the defaulted conditions?

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Action will be taken against them.

Mr. A. B. Selam (*Mattancheri*): It is beyond their control: how will you take action?

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Those are all matters of detail.

Khan Sahib Ismail Hajee Issa Sait (*Mattancheri*): Which is the place selected?

Mr. C. J. Mathew (*Joint Secretary to Government*): Malipuram.

Mr. P. Kumaran Ezhuthassan (*Vadakkancheri*): Sir, the cut motion standing in my name is to condemn the present Excise policy of the Government but as I am anxious to see that some cuts in the next head—Law and Justice—are reached and the subject matter of the cut is given a fitting consideration than can be had on the discussion of a cut-motion, I do not now propose to move it now.

Demand under 8. Excise put and carried